

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí konanom 7. júla 2008 v Bratislave v trestnej veci obvineného **M. F.**, pre pokračovací trestný čin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005) z časti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného M. F. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 8. februára 2007, č. k. 3 To 1/07-1038, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. d/ Tr. por. sa dovolanie obvineného M. F. **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 5. decembra 2006, č. k. 5 T 16/2006-994, bol obvinený M. F. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho trestného činu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. z časti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. a trestného činu porušovania domovej slobody vo forme spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 238 ods. 1 Tr. zák. (skutky v bodoch 1/, 2/ a 3/ rozsudku) a trestného činu lúpeže vo forme spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody vo forme spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (skutok v bode 4/ rozsudku) na tom skutkovom základe, že

1/ obžalovaní M. F., Š. K. a J. G. (vylúčení na samostatné konania) po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 16. marca 2005 v čase okolo

01.00 hodiny v N. na N. X. sa vlámali do A. baru, a to tým spôsobom, že po preskočení oplotenia objektu vošli na pozemok, násilne rozťahli mrežu na okne, ktoré následne vytlačili a poškodili, vošli do vnútra objektu, kde poškodili jedny dvere a z baru následne odcudzili 1 ks videoprojektor zn. P. v hodnote 95 000 Sk ako i hotovosť vo výške 7 000 Sk, čím majiteľovi objektu P. B. spôsobili odcudzením vecí škodu vo výške 102 000 Sk a poškodením zariadenia objektu ďalšiu škodu vo výške 1 400 Sk,

2/ obžalovaní M. F. a M. Z. (vylúčení na samostatné konanie) po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 19. marca 2005 v čase okolo 03.00 hodiny v N. na N. č. X. sa vlámali do A. baru, a to tak, že preskočením oplotenia vošli na pozemok objektu, následne v zadnej časti budovy rukami vytrhli ochrannú mrežu okna, okno rozbili policou, vošli do vnútra a z baru odcudzili 1 ks videoprojektor zn. G. s prírodným káblom a s diaľkovým ovládaním, finančnú hotovosť vo výške 1 000 Sk a cigarety rôznych značiek, čím majiteľovi P. B. spôsobili odcudzením vecí škodu vo výške 13 135 Sk a poškodením zariadenia objektu ďalšiu škodu vo výške 736 Sk a odcudzením 1 ks zosilovača zn. O. X. k juke boxu škodu jeho majiteľovi – spoločnosti S., s. r. o., P., vo výške 6 500 Sk,

3/ obžalovaní M. F. a T. K. po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 22. marca 2005 v čase okolo 19.00 hodiny v N. preskočili oplotenie rodinného domu na B. ulici č. X. s úmyslom niečo z domu odcudziť a keď zistili, že dvere domu sú uzamknuté, pokúšali sa ich násilím otvoriť, pričom poškodili ich drevenú lištu a keď sa im dvere nepodarilo vypáčiť, od ďalšieho konania upustili, ktorým však spôsobili majiteľovi domu M. Z. poškodením lišty dverí škodu vo výške 200 Sk,

4/ obžalovaní M. F. a M. H. po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 22. marca 2005 okolo 21.15 hodiny v N. preskočili oplotenie rodinného domu na B. ulici č. X. a zo zadného dvora na vchodových dverách vypáčili kovový uzatvárací mechanizmus a keďže sa po vstupe do chodbičky ďalej nedostali, vrátili sa k predným kovovým dverám, na ktorých rozbili sklenú výplň a poškodili vypáčením okno na chodbe, cez predné vchodové dvere, ktoré si otvorili, nájdenými kľúčami sa dostali do vnútra objektu, kde následne vypáčili dvere do kuchyne a s cieľom odcudziť finančné prostriedky prehľadali celý dom pričom v spálni uvideli na posteli spať E. S., narodenú 26. apríla 1924, ktorej niektorý z nich pritlačil na tvár

vankúš, na čo sa táto prebrala, začala sa brániť rukami a kričať o pomoc, pričom druhý pokračoval v prehľadávaní miestností, a keď táto kričala, že zavolá políciu, obaja sa naľakali a zo stola obývacej miestnosti jej odcudzili peňaženku s hotovosťou vo výške 700 Sk, pričom však následne bezprostredne po ich úteku došlo k úmrtiu E. S. na náhle zlyhanie chronicky chorého srdca, ktoré bolo vyprovokované náhlým negatívnym emocionálnym vypätím spôsobeným lúpežným prepadnutím.

Obvinený M. H. sa skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 30. mája 2003, sp. zn. 13 T 26/03, odsúdený pre trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov so zaradením na výkon trestu v nápravovýchovnom ústave pre mladistvých, z ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 25. augusta 2004 so skúšobnou dobou na 2 (dva) roky.

Za to bol obvinenému M. F. podľa § 234 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradený do III. (tretej) nápravovýchovej skupiny.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 8. februára 2007, č. k. 3 To 1/07-1038, bolo odvolanie obvineného M. F. proti vyššie uvedenému rozsudku okresného súdu podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal obvinený M. F. dovolanie vlastným písomným podaním z 2. apríla 2007 (č. I. 1092 spisu) na Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý následne toto podanie postúpil Okresnému súdu Trenčín (ktorému bolo doručené 25. apríla 2007).

Predsedníčka senátu Okresného súdu Trenčín (ako súdu prvého stupňa v zmysle § 370 Tr. por.) obvineného M. F. písomne vyzvala (prípísom z 30. apríla 2007), aby podal dovolanie prostredníctvom obhajcu, s poučením, že ide o nevyhnutnú náležitosť dovolania, ktorej nespĺnenie je dôvodom na odmietnutie dovolania, pričom na odstránenie uvedenej chyby mu určila lehotu 30 dní.

Túto písomnú výzvu obvinený prevzal 7. mája 2007.

Na výzvu obvinený reagoval písomným podaním zo 7. mája 2007, v ktorom súdu oznámil, že obhajcu si v určenej lehote nezvolí, nakoľko na neho nemá dostatok finančných prostriedkov. Súčasne uviedol, že s názorom uvedeným v písomnej výzve, podľa ktorého nepodanie dovolania prostredníctvom obhajcu je dôvodom na jeho odmietnutie sa nestotožňuje, pričom s poukazom na zákonné ustanovenia § 38 ods. 2 písm. a/, § 40 ods. 1, ods. 2 Tr. por. vyjadril názor, že ak si obhajcu v určenej lehote nezvolí, je povinnosťou predsedu senátu v dovolacom konaní mu obhajcu ustanoviť.

Ďalšími písomnými podaniami, ktoré sú obsahom spisového materiálu, neskôr obvinený, s použitím už uvedenej argumentácie, opakovane žiadal, aby mu bol obhajca za účelom podania dovolania ustanovený.

Súd prvého stupňa následne predložil dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Dovolací súd preskúmal spisový materiál a dospel k záveru, že dovolanie je nevyhnutné odmietnuť podľa § 382 písm. d/ Tr. por., nakoľko nebola splnená podmienka dovolania podľa § 373 Tr. por. ani po postupe podľa § 379 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 373 ods. 1 Tr. por. **obvinený** alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 **môžu podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu.**

Podľa § 379 ods. 1 Tr. por. ak podanie nie je úplné alebo má iné odstrániteľné chyby, predseda senátu vyzve osobu oprávnenú podať dovolanie alebo obhajcu obvineného, aby tieto nedostatky odstránil. Predseda senátu zároveň určí primeranú lehotu na ich odstránenie. Ustanovenie § 311 ods. 3 platí primerane.

Podľa § 382 písm. d/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia je potrebné konštatovať, že obvinený si nesplnil základnú procesnú podmienku dovolania, ktorou je podanie dovolania prostredníctvom obhajcu, hoci na to bol súdom riadne vyzvaný a bola mu na to určená primeraná lehota. Argumentácia obvineného, podľa ktorej má právo na to, aby mu bol za účelom podania dovolania obhajca ustanovený je neopodstatnená. Ustanovenie § 40 ods. 1 Tr. por. nie je možné v dovolacom konaní vo vzťahu k podaniu dovolania obvineným aplikovať, nakoľko ustanovenie § 373 ods. 1 Tr. por. je lex specialis k ustanoveniu § 40 ods. 1 Tr. por., čo vyplýva z dikcie ustanovenia § 373 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého obvinený môže podať dovolanie len „prostredníctvom“ obhajcu. Uvedené ustanovenie (s dôrazom na slovo „prostredníctvom“) totiž predpokladá, že dovolanie obvineného bude už v čase podania na súd písomne vyhotovené obhajcom, z čoho vyplýva, že obvinený musí mať obhajcu (advokáta) na podanie dovolania ešte pred jeho podaním. Vzhľadom na to, že dovolacie konanie je konaním výlučne návrhovým (nikdy sa nezačína ex offio, ale vždy len na základe podaného dovolania), Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je pred podaním dovolania oprávnený robiť akékoľvek úkony súvisiace s dovolacím konaním (dovolacím súdom sa totiž stáva až podaním dovolania) a teda ani nemôže v čase pred podaním dovolania obvinenému obhajcu ustanoviť, čomu zodpovedá povinnosť obvineného si na podanie dovolania obhajcu zvoliť. Obvinený si preto na podanie dovolania musí obhajcu zvoliť a tento mu nemôže byť za účelom podania dovolania ustanovený.

Nakoľko obvinený nepodal dovolanie prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), a to ani po postupe podľa § 379 ods. 1 Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí, uznesením, bez preskúmania veci jeho dovolanie podľa § 382 písm. d/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 7. júla 2008

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: